

de Startomkostninger og andre Udgifter af saa stort Omfang, at det var dem umuligt at klare sig. Endelig havde adskillige af dem — det gælder særlig de nye — ikke tilstrækkelig dygtige Ledere, thi Forsikring hører sikkert til de Virksomheder, hvor der absolut kræves stor Indsigt, hvis der skal være Udsigt til et godt Resultat af Virksomheden. En Udtryksmaade, der gaar ud paa, at de Folk, der havde Forbindelse med Forsikringselskaber, mere eller mindre var Svindlere, maa jeg bestemt tilbagevise.

Der blev nævnt et enkelt Selskab, indenfor hvilket det skulde være særlig galt, og heri skulde der ligge et Bevis for, at Forholdene virkelig var som af det ærede Medlem skildret. Det Selskab, der sigtes til, er „Internationale Assurancekompagni“. Forholdet er det, at der i Spidsen stod to Direktører, som ikke var hæderlige Mænd, ja, man kan godt sige, at de var Bedragerere; de førte deres Bestyrelse bag Lyset. Det er altid vanskeligt at have med Bedragerere at gøre, men i særlig Grad vanskeligt indenfor et saa uoverskueligt Felt som Forsikringsvirksomheden. Det er muligt, at man ikke ved Valget af Direktører havde været tilstrækkelig forsigtig, men der var ikke mange at vælge imellem, og de paagældende maa jo have forstaaet at bibringe de Folk, der engagerede dem, det Indtryk, at de var dygtige Mænd. Dér er der taget fejl, og om der er noget at bebrejde nogen, vil jo senere blive oplyst; den Sag er nu Genstand for Undersøgelse. Naar jeg særlig fremdrager denne Sag her, er det, fordi de paagældende Forhold er blevet anført som Begrundelse for, at man ikke kunde henlægge Tilsynet under Handelsministeriet, idet der henvises til, at Departementschef Busck-Nielsen havde været Bestyrelsesmedlem i „Internationale Assurancekompagni“. Man maa dog vide, at et Ministerium ikke bestaar af en enkelt Person; der er jo saa mange Embedsmænd i et Ministerium, at selv om her er et Forhold, hvorom det kan siges, at man maaske ikke har ydet saa effektivt et Tilsyn som ønskeligt — derom skal jeg ikke udtale mig —, vil det dog ikke være nogen Grund til at sige, at man ikke kan henlægge et Tilsyn, som naturligt hører under Ministeriet, under dette. Om Departementschef Busck-Nielsen vil jeg kun udtale, at jeg har lært ham at kende som en dygtig, nidkær og pligttopfyldende Embedsmand, der absolut ikke vil foretage Handlinger eller dække over Handlinger, der ikke er rigtige. Han er som de øvrige Bestyrelsesmedlemmer blevet ført bag Lyset af en snedig Direktør, en Direktør, der var saa dygtig, at selv to

meget forsikringskyndige Folk, der saa sent som i Slutningen af 1920 havde indhentet Oplysninger hos Selskabet og havde afhørt Direktøren, ikke havde anden Kritik af fremsætte overfor Selskabet end den, at der var udbetalt for store Udbytter, og at Omkostningerne var for store; hvis de havde formaaet at se til Bunds i Regnskabet, maatte de have kunnet afgive en fuldstændig knusende Dom om Selskabet, for paa det Tidspunkt var det bundinsolvent. Men naar saadanne forsikringskyndige Folk ikke kunde se det, kan det forstaaes, at Bestyrelsesmedlemmer, der havde Tillid til Direktionen, heller ikke kunde se til Bunds i Sagerne. En yderligere Bekræftelse herpaa ligger der i, at en af vore mest forsigtige Banker paa et senere Tidspunkt efter en meget grundig og indgaaende Undersøgelse har laant dette Selskab et betydeligt Beløb. Der er jo ingen Tvivl om, at Banken i Forvejen har erkyndiget sig om Selskabets Stilling og har troet, at den uden Risiko kunde laane Selskabet dette Beløb. Det beviser, at Forsikringsvirksomheden er et Omraade, hvor der kræves megen Indsigt for at se til Bunds i et Selskabs Forhold, og det forklarer, at Folk, der er samvittighedsfulde og paapassende, kan blive ført bag Lyset, naar de har med Bedragerere at gøre, som det altsaa har været Tilfældet her med Hensyn til „Internationale Assurancekompagni“.

Jeg vil med det samme gaa lidt nærmere ind paa den Tanke, der har ligget til Grund for Kommissionens Forslag om at henlægge Tilsynet under Handelsministeriet. Derved opnaas, at Tilsynet maaske bliver mere elastisk, end det vilde kunne blive, hvis det underkastedes strammere organisatoriske Regler, enten det nu blev under et Forsikringsraad eller under en Forsikringsinspektør, eller hvordan man nu havde tænkt sig det. Det væsentligste, der tilsigtes opnaaet gennem det foreslaede Tilsyn, angaar jo Regnskabet. Vedtægterne skal ogsaa stadfæstes, men ellers vil det særlig blive Regnskabet, der skal gøre det muligt at følge, om et Forsikringselskab ledes sundt og godt; og efter mit Skøn kan dette gøres gennem Handelsministeriet. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) mente, at det vilde blive et Skintilsyn, og nævnte, at det vilde være uheldigt at lægge det under Handelsministeriet, da de Personer, der kom ind i Tilsynet, vilde blive forflyttet, hvorved man vilde komme til at staa uden den fornødne Sagkundskab. Jeg tror ikke, denne Frygt er saa begrundet,